

поименно се изброяватъ селата, които се отстъпвали на гр. Янина,¹⁷⁴ който по всѣка вѣроятностъ ималъ право, да събира въ своя полза и нѣкои данѣци. Старитѣ български граждани, които се занимавали съ търговия и чиито градове имали хрисовули по всѣка вѣроятностъ ще да сж се ползували още и съ привилегиитѣ, да търгуватъ въ цѣлата българска държава, безъ да плащатъ търговски мита и разни такси за прѣминаване прѣзъ мостове и клисури. Съ подобни привилегии се ползували дубровнишкитѣ търговци въ България по силата на дадената имъ отъ царь Иванъ Асѣнъ II грамота и рилскитѣ манастирски люде. Жителитѣ на Янина се ползували съ привилегията, безъ да плащатъ търговски мита, да търгуватъ въ града си и въ цѣлата византийска държава заедно съ столицата ѝ Цариградъ.¹⁷⁵ Сръбскиятъ деспотъ Стефанъ Лазаревичъ далъ на бѣлградскитѣ жители привилегията, да търгуватъ въ цѣлата сръбска държава, безъ да плащатъ на държавата търговски мита. Тѣ по негово ходатайство съ сжщата привилегия се ползували и въ съсѣднитѣ на Сърбия държави.¹⁷⁶

Б. Боляри.

§ 35.

Общъ прѣгледъ върху старата българска аристокрация.

Българската и изобщо южно-словѣнската аристокрация е много стара; тя се появила и развила още въ

¹⁷⁴ Успенскій Θ. Къ ист. кр. земл. въ Византий, ЖМНП. ССХХV, 349.

¹⁷⁵ Ibid. 347.

¹⁷⁶ Зигель Θ. Законик Ст. Душана, 87.